

ανΤι-λογισμοι

Συνδικαλιστική Έκδοση
της Πρότασης Προοπτικής
- Ανεξάρτητης Αριστερής
Κίνησης Εργαζομένων
Εθνικής

Τεύχος 15 Απρίλιος 2016

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Μετά την συμφωνία της ΟΤΟΕ με τους τραπεζίτες για μια κλαδική που διατηρεί τα χαρακτηριστικά της προηγούμενης, αλλά είναι στην ουσία διακοσμητική αφού δεν υπερσχύει της επιχειρησιακής, το πεδίο της μάχης μετατίθεται στην υπογραφή της επιχειρησιακής σύμβασης.

Μένουν μόνο 3 μήνες μέχρι τη λήξη της - το λιγότερο ασυνήθιστης - παράτασης που υπέγραψε ο Σύλλογος με τη Διοίκηση. Το κλίμα εργασιακής ειρήνης που προσπαθούν να διαχύσουν οι πλειοψηφίες ΠΑΣΚΕ ΔΑΚΕ έχει μόνο ένα αποτέλεσμα. Να μην εμπλακούν οι συνάδελφοι στο θέμα της επιχειρησιακής, να μην ανοίξει αυτή η κουβέντα στη ΓΣ. **Και τελικά να βρεθούμε για άλλη μια φορά με την πλάτη στον τοίχο, ώστε να υπογραφεί μια σύμβαση κατά πολύ κατώτερη των αναγκών μας, χωρίς αγώνες και κινητοποίηση της βάσης. Και φυσικά μετά να «λέμε κι' ευχαριστώ».**

Αυτό ήταν το κλίμα στο ΔΣ του ΣΥΕΤΕ στις 22/3, «μην μαζιμαλίζετε, είναι δύσκολη η κατάσταση», κι έτσι ΔΗΣΥΕ-ΔΑΚΕ - ΔΑΣ ψήφισαν ένα πλαίσιο - μίνιμουμ, που όλα δείχνει ότι θα οδηγήσει σε μια επιχειρησιακή υποταγή.

Αν με γελάσεις μια, ντροπή σου, αν με γελάσεις δυο, ντροπή μου, λέει μια παροιμία. Δεν είμαστε πλέον διατεθειμένοι να αφήσουμε τις ζωές μας στα χέρια της πλειοψηφίας του ΣΥΕΤΕ, η οποία έβγαζε γιγαντοαφίσες ότι απέρριπταν τις μειώσεις και μετά από 3 μήνες υπέγραψαν μειώσεις και στην επιχειρησιακή αλλά και στην κλαδική, αίροντας την ρήτρα συμψηφισμού. Τέρμα η κοροϊδία.

Ως Πρόταση Προοπτικής, έγκαιρα καταθέσαμε από τον Απρίλη του 2015 πλήρες πλαίσιο υπογραφής. Ούτε για συζήτηση από την πλειοψηφία, ή το Προεδρείο. Ως και το Νοέμβριο πέρυσι, μας έλεγαν ότι είναι νωρίς ακόμα. Ο κόσμος το χει τούμπανο κι ο ΣΥΕΤΕ κρυφό καμάρι: η Διοίκηση θα ζητήσει μειώσεις μισθών, θα βάλει ζήτημα για τα ασφαλιστικά ταμεία (Επικυρήσης, ΤΥΠΕΤ, Αυτασφάλεια) και δεν ξέρουμε αν θα δεχθεί ρήτρα μη απολύσεων. **Κι εμείς;**

Καλούμε τώρα τους συναδέλφους να ενεργοποιηθούν και να απαιτήσουν στην ΓΣ να ψηφιστεί πλαίσιο υπογραφής επιχειρησιακής σύμβασης:

- Μείωση χρόνου εργασίας. 35ωρο ΤΩΡΑ.
- Ρητή διασφάλιση των θέσεων εργασίας.
- Αποκατάσταση των μειώσεων στους μισθούς μας. Αρκετά με το παραμύθι για το λειτουργικό κόστος. Ας ξεφορτωθεί η τράπεζα τα μεγαλοστελέχη που βάζει από την πίσω πόρτα μοιράζοντας πεντοχιλιάρια και ας στηρίξει αυτούς που τραβάνε όλο το λούκι τόσα χρόνια. Τους απλούς συναδέλφους.
- Να καταργηθεί η στοχοθεσία και η καθημερινή πίεση στους συναδέλφους.
- Να καταργηθούν οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις επιτέλους. Κανείς συνάδελφος εκτός κανονισμών και συμβάσεων. Να σταματήσει το αίσχος της ανοικιαζόμενης εργασίας.

Θα κερδίσουμε ό,τι μας αξίζει μόνο αν αλλάξουμε σελίδα στο συνδικαλιστικό κίνημα!

Οι εξελίξεις με τις συλλογικές συμβάσεις, κλαδική και επιχειρησιακή, αλλά και η καθημερινότητα που ζούμε στις τράπεζες αποδεικνύει τις ευθύνες της ΟΤΟΕ και του ΣΥΕΤΕ.

Ειδικά ο ΣΥΕΤΕ, ως πρωτοβάθμιο σωματείο με πανελλαδική μαζική συσπείρωση στην Εθνική, αναδεικνύεται ως επιτακτική ανάγκη να **αλλάξει** εδώ και τώρα **ριζικά**, σε επίπεδο δομής και προσανατολισμού.

Πέρασε σχεδόν 1,5 χρόνος από τις τελευταίες εκλογές. **Οι εργαζόμενοι ζουν για άλλη μια φορά την κοροϊδία και τα ψέματα.** Ούτε αποκατάσταση μισθολογικών απωλειών είδαν, ούτε λιγότερη εντατικοποίηση και πίεση, ούτε εξαφάνιση ελαστικών εργασιακών σχέσεων, ούτε εφαρμογή του κανονισμού εργασίας και των συλλογικών συμβάσεων, ούτε, ούτε... **Και βέβαια, δεν υπήρξε καμιά κάθαρση ή αναγέννηση στο συνδικαλιστικό κίνημα,** αφού τα **συνδικαλιστικά προνόμια** που απολαμβάνουν οι παρατάξεις της πλειοψηφίας, και η αντιδημοκρατική λειτουργία του Συλλόγου και του Προεδρείου, καλά κρατούν.

Όσα έλεγαν και **έταζαν** στα προεκλογικά τους φυλλάδια ΔΗΣΥΕ και ΔΑΚΕ, που έλαβαν πάλι την πλειοψηφία, έμειναν στα χαρτιά και τώρα πάλι αναμασούν τα γνωστά και παλιά επιχειρήματα κάθε φορά που τίθεται η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας: **«υπάρχουν και χειρότερα, πάλι καλά που υπάρχει δουλειά, δεν μπορούν να πειραχτούν τα μεγάλα κεφάλια, δεν τραβάει ο κόσμος για να κερδίσουμε περισσότερα κλπ...» Τι έκαναν για όλα αυτά ΔΗΣΥΕ και ΔΑΚΕ;**

Κι έτσι, βρισκόμαστε και πάλι **με την πλάτη στον τοίχο**, όσον αφορά την **επιχειρησιακή** σύμβαση. Έχουμε μόλις 3 μήνες, κι αφού πέρασε η ανακεφαλαιοποίηση που μπορούσαμε να εκβιάσουμε με αγώνες και να κερδίσουμε πράγματι **μια αξιοπρεπή σύμβαση με καλύτερους όρους**, σήμερα βρισκόμαστε να εκβιαζόμαστε ότι «δεν υπάρχει χρόνος, αν θέλουμε σύμβαση ας μην έχουμε πολλές απαιτήσεις, είναι δύσκολο το περιβάλλον κλπ».

Κι όμως, ας μας πει η ηγεσία του ΣΥΕΤΕ, τι έκαναν για όλα αυτά και για το ότι:

- γιάπηδες - αλεξίπτωτιστές από την αγορά έρχονται και τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνες
- οι μισθοί των μεγαλοστελεχών είναι πρόκληση
- οι εταιρείες κάνουν πάρτι προμηθειών και έργων
- το ρουσφέτι και οι αδικίες σε μια σειρά εργασιακά ζητήματα κυριαρχούν
- ο κανονισμός εργασίας έχει γίνει κουρελόχαρτο
- χιλιάδες απλήρωτες υπερωρίες χαρίζονται υπέρ πίστεως, και το εισόδημά μας δεν μας φτάνει για να ζήσουμε.

Τι κάνει ο Σύλλογος;

Τά 'χει κάνει πλακάκια και με αυτή τη Διοίκηση, αν και καμιά φορά γκρινιάζει για ξεκάρφωμα, και βολεύει και κάποιους συναδέλφους των 2 μεγάλων παρατάξεων, εσχάτως προστέθηκε και η 3^η στο βόλεμα κάποιων με τον ίδιο αναξιοκρατικό τρόπο, οπότε όλα μέλι γάλα.

Τα **οικονομικά** του Συλλόγου βρίσκονται σε πολύ κακή κατάσταση, εξαιτίας των δύο μεγάλων δανείων (2,5 εκ

περίπου) και της εξαφάνισης των εισφορών μας από το τζογάρισμα σε μετοχές και στην τελευταία ΑΜΚ, με 850.000 ευρώ!

Το Προεδρείο των 4 παρατάξεων χειρίζεται όλα τα μεγάλα ζητήματα με αντιδημοκρατικό τρόπο, το ΔΣ είναι διακοσμητικό και αποκλείεται μόνο η Πρόταση Προοπτικής από τις συζητήσεις και τη δράση του Συλλόγου. Όλοι είναι ευχαριστημένοι που **έκλειψαν την απόσπαση που δικαιούμαστε από την ψήφο των συναδέλφων**, οι περισσότεροι αποσπασμένοι συνδικαλιστές έχουν κλιμάκια και βαθμούς, και οι υπόλοιποι ελάχιστα κάνουν για να κινητοποιηθούν οι συνάδελφοι.

Μπορεί να αλλάξει η κατάσταση;

Πρέπει ή είναι εντόξει έτσι. Οι εξελίξεις δίνουν την απάντηση. Για τις συμβάσεις και όλα τα εργασιακά μας ζητήματα. Η **διάσπαση** σε πολλούς Συλλόγους είναι δύναμη για τη Διοίκηση. Η μη συμμετοχή, η **απογοήτευση** και ο **ατομικός δρόμος** είναι η επιδίωξη κάθε εργοδοσίας. Η οργάνωση εκατοντάδων εργαζομένων δίπλα μας (ανοικιαζόμενοι, χαμηλόμισθοι ειδικοί συνεργάτες, πρακτικάριοι, ΙΚΥ κλπ) που αρνείται ο ΣΥΕΤΕ να τους εγγράψει σαν μέλη του, είναι βασικός στόχος για το άμεσο παρόν και μέλλον. **Χρειάζομαστε ένα Σύλλογο μαζικό, ανεξάρτητο, δυναμικό, συγκρουσιακό, δημοκρατικό, αντιεργοδοτικό και αντικυβερνητικό, που να εμπνέει όλους και κυρίως τους νέους συναδέλφους.**

Μπορούμε οι ίδιοι να αλλάξουμε τα πράγματα. Η **συμμετοχή στη Γενική Συνέλευση** της 2/4, ειδικά από την Αθήνα, είναι μονόδρομος. Η **ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΗ των πεπραγμένων (διοικητικός και οικονομικός απολογισμός)** είναι κάτι εφικτό και ένα πρώτο βήμα, για να αποκτήσουμε το **σωματείο που έχουμε ανάγκη**. Όλοι. Νέοι και παλιοί. Ανεξαρτήτως εργασιακών σχέσεων. Εδώ και τώρα.

Τα νέα της Πρότασης Προοπτικής στο διαδίκτυο!

www.protasiprooptikis.blogspot.gr

Τραπεζοϋπάλληλοι με εργατική συνείδηση ή έστω συνείδηση...

Πολλές φορές έχει απασχολήσει η συζήτηση κατά πόσο εμείς οι τραπεζοϋπάλληλοι αποτελούμε κομμάτι της εργατικής τάξης. Καταρχήν, από όποια πολιτική σκοπιά και αν προσεγγίσει κανείς τις σχέσεις εργασίας, στην εργατική τάξη ανήκαν, ανήκουν και θα ανήκουν οι εργάτες που δεν έχουν στην κατοχή τους τα μέσα παραγωγής και αναγκάζονται να προσφέρουν προς πώληση την εργασία τους, είτε αυτή είναι χειρωνακτική είτε πνευματική. Στο σημερινό καπιταλιστικό μοντέλο της οικονομίας και ιδιαίτερα μέσα σε αυτό το νεοφιλελεύθερο τοπίο της αντεργατικής Ευρώπης αποτελεί μεγάλο θέμα συζήτησης εάν οι τράπεζες με την σημερινή τους σκληρά ιδιωτική μορφή αποτελούν μέσα παραγωγής και τελικά ποιο είναι το προϊόν που παράγουν.

Ας αποκεντρώσουμε, ωστόσο, τη συζήτηση από αυτόν τον προβληματισμό και ας εξετάσουμε το εργατικό δυναμικό που απασχολείται στον ευρύτερο τραπεζικό

τομέα. Για κάποιο λόγο, και μέσα από διάφορες διεργασίες, η λέξη «εργάτης» άρχισε να φαντάζει ως υποτιμητική μέσα στον κλάδο μας. Άρχισε να ξεθωριάζει η σχέση εργασίας που διέπει τον εργοδότη-τράπεζα με τους μισθωτούς υπάλληλους που απασχολεί. Πρωτίστως, αυτό συντελέστηκε από την μεριά των ιδίων των εργαζόμενων που θεώρησαν πως οι γραβάτες, τα καλοσιδερωμένα πουκάμισα, τα

λουσάκια των βαθμίδων της επιχειρησιακής ιεραρχίας, οι οποίοι **να έχουν στην κατοχή τους μετοχές** των τραπεζών όπου εργάζονται, είτε μέσω προσφοράς τους από την ίδια την τράπεζα είτε αγορασμένες από τους ίδιους, χωρίς, ωστόσο, να έχουν κάποια διαφορά από τους υπόλοιπους μικρομετόχους ή να ασκούν κάποιο είδους ουσιαστικό έλεγχο στην λειτουργία και στις αποφάσεις των τραπεζικών διοικήσεων. Από ότι έδειξε η εξέλιξη των γεγονότων, μοναδικός στόχος από την μεριά της εργοδοσίας ήταν η θεμελίωση της πεποίθησης ότι ο εργαζόμενος έπρεπε να είναι **συνυπεύθυνος** και να εργάζεται άοκνα και **με κάθε κόστος για το κέρδος της τράπεζας**, που θα συνδεόταν με το δικό του προσωπικό κέρδος - κυρίως μέσα από τα μερίσματα μετοχικών μεριδίων, και όχι από το αντίτιμο της εργασίας που προσφέρει στη τράπεζα. Από αυτή την γαϊδα της κατοχής τραπεζικών μετοχών, δυστυχώς, δεν γλύτωσαν ούτε τα ασφαλιστικά ταμεία των τραπεζοϋπάλληλων και σε πολλές περιπτώσεις ούτε τα ίδια τα συνδικαλιστικά τους όργανα.

Αυτή η νοσηρή και διαστρεβλωμένη εργασιακή σχέση που στηριζόταν σε ψευδαισθήσεις και ιδεοληψίες είχε ως αποτέλεσμα την καθόλου ψεύτικη και ιδιαίτερα πραγματική συρρίκνωση των μισθών, την καταπάτηση των ωραρίων εργασίας, την εξαφάνιση της συναδελφικής αλληλεγγύης - αφού ενισχύθηκε και προωθήθηκε ο ανταγωνισμός μεταξύ των υπαλλήλων - και εν τέλει την εξασθένηση της μαχητικότητάς τους για διεκδικήσεις εργατικών αιτημάτων.

Πέρα, ωστόσο, από την ανάλυση περί της εργατικής συνείδησης των τραπεζοϋπάλληλων, είναι σημαντικό να εξεταστεί και η γενικότερη συνείδησή τους απέναντι στην ευρύτερη κοινωνία. Στην σημερινή καπιταλιστική κρίση της άγριας οικονομικής εξαθλίωσης των κατώτερων στρωμάτων της κοινωνίας, **δεν είναι δυνατό οι τραπεζικοί υπάλληλοι να είναι αποκομμένοι** είτε άμεσα, αφού και οι ίδιοι πλήττονται ισχυρά, είτε έμμεσα, ως συναλλασσόμενοι με την κοινωνία. Είναι γεγονός πως στις τράπεζες, και ιδιαίτερα στον τομέα των δανείων, έχει εμφανιστεί με τον σκληρότερο τρόπο αυτή η οικονομική κατάρρευση (καθυστερήσεις, μη εξυπηρετούμενα δάνεια, ρυθμίσεις, καταγγελίες συμβάσεων). Πρέπει οι εργαζόμενοι στις τράπεζες να έχουν καταρχήν κατανόηση του προβλήματος της κοινωνίας, που έχει οδηγηθεί σε αυτή την κατάσταση τόσο από τις πολιτικές των κυβερνήσεων όσο και με συνευθύνη των ίδιων των τραπεζών. **Γιατί, στα προ-**

καταθετικού ή χορηγητικού), το κόστος κάθε τραπεζικής εργασίας (προμήθειες-έξοδα) και η επιτοκιακή τιμολόγηση θα πρέπει να γίνεται γνωστή και ξεκάθαρη στον πελάτη και να δίνεται η ελευθερία επιλογής και απόφασης σε αυτόν χωρίς παραπλανητική παρακίνηση ή παραπληροφόρηση.

Αν έχει κάποιο σκοπό αυτή η παράθεση, δεν είναι για να κατακρίνει τους συναδέλφους. Σκοπός της είναι αποκλειστικά **η αφύπνιση και η συνειδητοποίηση της εργατικής τους δύναμης**, τόσο ως κινητήρια για την λειτουργία των τραπεζών όσο και ως μέσο αγωνιστικής διεκδίκησης μακριά από τις ανωτέρω ψευδαισθήσεις και ιδεοληψίες. Επίσης, σκοπός είναι η άμεση κατανόηση της ευθύνης τους απέναντι στην κοινωνία ως αλληλέγγυο κομμάτι αυτής ενάντια σε αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές.

N.Π.

ενισχύθηκε και προωθήθηκε ο ανταγωνισμός μεταξύ των υπαλλήλων - και εν τέλει την εξασθένηση της μαχητικότητάς τους για διεκδικήσεις εργατικών αιτημάτων.

Πέρα, ωστόσο, από την ανάλυση περί της εργατικής συνείδησης των τραπεζοϋπάλληλων, είναι σημαντικό να εξεταστεί και η γενικότερη συνείδησή τους απέναντι στην ευρύτερη κοινωνία. Στην σημερινή καπιταλιστική κρίση της άγριας οικονομικής εξαθλίωσης των κατώτερων στρωμάτων της κοινωνίας, **δεν είναι δυνατό οι τραπεζικοί υπάλληλοι να είναι αποκομμένοι** είτε άμεσα, αφού και οι ίδιοι πλήττονται ισχυρά, είτε έμμεσα, ως συναλλασσόμενοι με την κοινωνία. Είναι γεγονός πως στις τράπεζες, και ιδιαίτερα στον τομέα των δανείων, έχει εμφανιστεί με τον σκληρότερο τρόπο αυτή η οικονομική κατάρρευση (καθυστερήσεις, μη εξυπηρετούμενα δάνεια, ρυθμίσεις, καταγγελίες συμβάσεων). Πρέπει οι εργαζόμενοι στις τράπεζες να έχουν καταρχήν κατανόηση του προβλήματος της κοινωνίας, που έχει οδηγηθεί σε αυτή την κατάσταση τόσο από τις πολιτικές των κυβερνήσεων όσο και με συνευθύνη των ίδιων των τραπεζών. **Γιατί, στα προ-**

Οικονομικός απολογισμός Πρότασης Προοπτικής 2015

Όπως και πέρσι, επειδή θεωρούμε ότι έχουμε ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους, δημοσιεύουμε πώς ξοδεύσαμε τα χρήματα που λάβαμε από το Σύλλογο ως οικονομική ενίσχυση και καλούμε όλες τις παρατάξεις να κάνουν το ίδιο. Η κίνησή μας αποφάσισε να μην καταβάλει πλέον τα χρήματα από τους λογαριασμούς των κινητών στο απεργιακό ταμείο, γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη στους χειρισμούς της πλειοψηφίας, αλλά στο ταμείο της κίνησής μας.

Λάβαμε:	Οικονομική ενίσχυση ΣΥΓΕΤΕ:	2400
	Καταβολές από λογαριασμούς κινητών των μελών μας:	722
Ξοδέψαμε:	Φωτοτυπίες ανακοινώσεων:	554
	Εφημερίδα (1 φύλλο):	685
	Ενίσχυση σωματείων (ΕΡΤ, Απεργοί Coca Cola, BIOME, χαλυβουργοί, πρόσφυγες, info-war κλπ):	1.185
	Οδοιπορικά έξοδα:	630
Σύνολο εξόδων:		3055
Υπόλοιπο Ταμείου 2015:		- 67
		(υπήρχε υπόλοιπο 615 ευρώ από το 2014)

ανΤι-λογισμοί

Τεύχος 15 / Απρίλιος 2016

Συνδικαλιστική έκδοση της Πρότασης Προοπτικής – Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης Εργαζομένων Εθνικής

- Τα κείμενα γράφτηκαν από μέλη της κίνησης και άλλους συναδέλφους. Στείλτε μας κείμενα, επιστολές, καταγγελίες, σχόλια, όλα ευπρόσδεκτα. Κάθε αναδημοσίευση επιθυμητή, αρκεί να αναφερθεί η πηγή.
- Για επικοινωνία στο e-mail: protasiprooptikis@gmail.com
- www.facebook.com/protasiprooptikis, [@ProProETE](https://www.instagram.com/ProProETE)
- Τακτικά μέλη Δ.Σ. ΣΥΓΕΤΕ:
Μαρία Ξιφαρά (Σόλωνος) 6974861242, 210 3388783 (18783)
Χριστίνα Πανδής (Κέρκυρα) 6944425544, 83908

Όλο και περισσότερα δημοσιεύματα προειδοποιούν για τις συνέπειες της ανάπτυξης της τεχνολογίας στον κόσμο της εργασίας. Βλέποντας πως έτσι αντικαθίστανται όλο και περισσότερες ανθρώπινες θέσεις εργασίας, σαν νέοι λουδίτες οι αρθρογράφοι φωνάζουν πως «ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ ΘΑ ΜΑΣ ΚΛΕΨΟΥΝ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ». Είναι όμως έτσι?

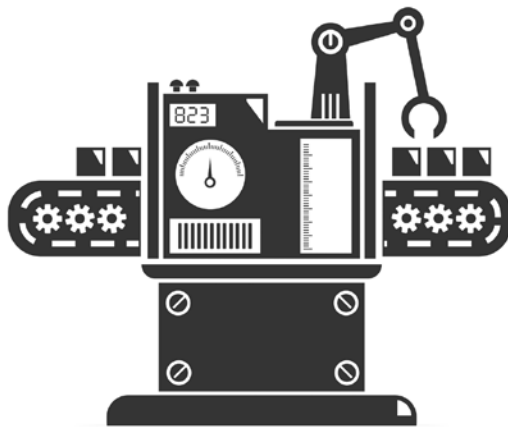
Εδώ χρειάζεται μια ιστορική αναδρομή. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση, οι μηχανές λόγω του ανελαστικού αυτοματισμού τους προκάλεσαν τον πλήρη διαχωρισμό διανοητικής (σχεδιασμός, επίβλεψη) και χειρωνακτικής εργασίας (γραμμή παραγωγής) και την κατάτμηση της παραγωγής σε πολλά ενδιάμεσα στάδια. Το αποτέλεσμα ήταν η εργασία να χάνει για τον εργάτη κάθε έννοια δημιουργικότητας, να γίνει μια μηχανική, επαναλαμβανόμενη αγγαρεία αποκομμένη από το τελικό προϊόν της εργασίας του, σε τέτοιο σημείο που ο Μαρξ έβλεπε αντί η μηχανή να γίνεται εργαλείο του εργάτη, τον εργάτη να γίνεται ένα ακόμα εξάρτημα της μηχανής. Παρ' όλα αυτά, είναι μέσα σ' αυτά τα χρόνια που το εργατικό κίνημα πετυχαίνει τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του.

Από τη δεκαετία όμως του '80, με την επιστήμη της πληροφορικής λειτουργίες του εγκεφάλου μεταβιβάζονται προς τις μηχανές, με συνέπεια τη μετατόπιση της ανθρώπινης εργασίας από το χειρισμό προς την επεξεργασία και από το χέρι προς το μυαλό. Επίσης, ενώ στην διαιρεμένη παραγωγή η ιεραρχική δομή ευνοούνταν, τώρα πλέον μέσω της νέας τεχνολογίας, ένα μεγάλο τμήμα του ελέγχου και του σχεδιασμού της εργασίας αναγκαστικά αφαιρείται από τα διευθυντικά στελέχη και εκχωρείται στους εργαζόμενους.

Βλέποντας λοιπόν πως ένας εργαζόμενος παράγει όλο και πιο σύνθετο έργο, παραχωρώντας πολύ μεγάλο μέρος της χειρωνακτικής εργασίας σε μηχανές, κάποιοι θεωρούν νομοτέλεια την εκτίναξη της ανεργίας. Αναρωτιέται όμως κανείς, **γιατί η αύξηση της παραγωγικότητας να μην σημαίνει πολύ λογικά μείωση του χρόνου εργασίας? Πώς, με τόσο αναπτυγμένα μέσα παραγωγής, το βιοτικό επίπεδο ακόμα και των πολιτών της Δύσης χειροτερεύει αντί να βελτιώνεται?** Πώς γίνεται παρόλη την τεχνολογική ανάπτυξη η ανεργία να αυξάνεται παγκοσμίως και η οικονομία να περνάει απανωτές κρίσεις? Η απάντηση κρύβεται στη δομική αντίφαση του καπιταλισμού.

Οι επιχειρήσεις, μπορεί να αναγκάζονται να ενσωματώσουν τις νέες τεχνολογίες για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους, δεν είναι όμως καθόλου πρόθυμες να

Τεχνολογία και εργασία

«Οι μηχανές [. . .] ολοκληρώνουν μόνες τους, υπάκουα, την ιερή τους δουλειά κι ωστόσο η σκέψη των μεγάλων φιλοσόφων του καπιταλισμού παραμένει κυριευμένη από την προκατάληψη της έμμισθης δουλειάς, της χειρότερης από τις σκλαβιές. Δεν καταλαβαίνουν ακόμα πως η μηχανή είναι ο λυτρωτής της ανθρωπότητας, ο θεός που θα απελευθερώσει τον άνθρωπο από τις sordidae artes και από την έμμισθη δουλειά, ο θεός που θα της ξαναδώσει την άνεση και την ελευθερία»

Paul Lafargue

μοιραστούν αυτά τα κέρδη με τους εργαζόμενους που τα παράγουν ή να εγκαταλείψουν την ιεραρχική δομή που τους εξασφαλίζει πλήρη έλεγχο στην παραγωγή. Ο καπιταλιστής θέλει να μειώσει στο ελάχιστο το εργατικό κόστος, πετσοκόβοντας τις αμοιβές και χρησιμοποιώντας όσο το δυνατόν λιγότερους εργάτες, **αλλά ταυτόχρονα**

ξέρει πως μόνο η ανθρώπινη εργασία δημιουργεί υπεραξία και παράγει κέρδος. Το αποτέλεσμα: οι εργαζόμενοι όσο πιο παραγωγικοί γίνονται, τόσο βλέπουν τις ώρες εργασίας τους να αυξάνονται, τις αμοιβές τους να μειώνονται και τα διευθυντικά στελέχη με τις παχυλές αμοιβές να πληθαίνουν. Είναι το λιγότερο γελοίο να δεχτούμε πως αυτό είναι αναπόφευκτη συνέπεια της τεχνολογίας. **Η αιτία αυτής της συνεχιζόμενης επίθεσης στον κόσμο της εργασίας είναι η αυξανόμενη απληστία των καπιταλιστών. Η ίδια απληστία που συγκεντρώνει το μισό πλούτο του πλανήτη στο 1% του πληθυσμού του.**

Το πρόβλημα λοιπόν δεν έγκειται στην «πειλιτική ανάπτυξη της τεχνολογίας» αλλά στο ότι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής δεν μπορεί να τη διαχειριστεί προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και τη χρησιμοποιεί για συσσώρευση κεφαλαίου το οποίο φτάνει πλέον σε τέτοια μεγέθη που δημιουργεί ένα γιγαντιαίο χάσμα ανάμεσα σ' αυτό και την εργασία με ανυπολόγιστες κοινωνικές συνέπειες ακόμα και για το ίδιο το σύστημα.

Η νέα τεχνολογία δεν είναι κάτι που βγήκε από τις τσέπες των καπιταλιστών. Είναι προϊόν της γενικής κοινωνικής διάνοιας και οι καρποί της ανήκουν σε όλους. Αρκετά τους απόλαυσαν οι λίγοι βυθίζοντας τον πλανήτη στην φτώχεια και την εξαθλίωση. Δεν μπορεί να συνεχιστεί η τρέλα της αχρείαστης εξαντλητικής εκμετάλλευσης των εργαζομένων ενώ υπάρχουν στρατιές ανέργων. Κεντρικός στόχος του εργατικού κινήματος πρέπει να είναι η τεχνολογία να χρησιμοποιηθεί για το λογικό: τη βελτίωση των βιοτικών συνθηκών του κοινωνικού συνόλου και αυτό θα γίνει μόνο με

- τη **δραστική μείωση του χρόνου εργασίας** ώστε αφενός να εξαλειφθεί η ανεργία και αφετέρου να έχουν οι εργαζόμενοι τον απαραίτητο ελεύθερο χρόνο να καταναλώνουν τα αγαθά και τις υπηρεσίες που παράγουν με τη βοήθεια της τεχνολογίας.

- **Τη στροφή της παραγωγής προς τις ανάγκες της κοινωνίας** και όχι προς την συσσώρευση κέρδους. Οριζοντιοποίηση της δομής της παραγωγής υπό εργατικό έλεγχο. Οι εργαζόμενοι έχουν πια, εκτός από τις ικανότητες, τα εργαλεία ώστε να οργανώνουν τη δουλειά τους μεταξύ τους χωρίς αφεντικά.

A.K.

Οποιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις στο χώρο της ΕΤΕ, ...ΔΕΝ είναι σύμπτωση!

- ♦ Αυτοί που «ξεχείλωσαν» το οργανόγραμμα την τελευταία 5ετία, για να βολέψουν τους δικούς τους, θα πληρώσουν το «λογαριασμό» κάποτε;
- ♦ Πόσο εκτός πραγματικότητας μπορεί να είναι κάποιοι Ειδικοί Συνεργάτες που αμέσως μετά την επιβολή των capital controls, ήθελαν να δοκιμάσουν το νέο φρούτο που αποκαλείται «satisfaction panel» στα ...κλειστά για την πελατεία Καταστήματα;
- ♦ Η απώλεια ενός κινητού τηλεφώνου Διευθυντή επιτελικής Μονάδας Διοίκησης, μπορεί να βλάψει σοβαρά ...την υγεία κάποιων συστημάτων της Τράπεζας, ειδικά όταν αυτός έχει «mobile profile» και παίρνει (αυθαίρετα) νέο Αριθμό Μητρώου...
- ♦ Ο σώζων εαυτόν ...σωθήτω! Ακούμε για ληγμένες συμβάσεις κάποιων Γενικών Διευθυντών, ακούμε για παρατάσεις, αποχωρήσεις, αλλά και τρικούβερτους καυγάδες εν μέσω κοπής πιάτας... Κρατάτε γερά παιδιάς, ο επόμενος Μαραθώνιος δεν είναι μακριά...
- ♦ Τι κι αν απορροφήθηκε η Ethnodata; Ελαστικές σχέσεις εργασίας, ενοικιαζόμενοι υπάλληλοι μέσω «ημετέρων» εταιρειών, Ειδικοί Συνεργάτες «κάτω του χιλιάριку», ή αλλιώς υπηρεσίες «flexible capacity»...
- ♦ Μείωση κατά 1605 θέσεις εργασίας προβλέπεται στην Εθνική τα επόμενα 2-3 χρόνια. Πόσα από αυτά τα στελέχη θα επανέλθουν στη συνέχεια μέσω ...Accenture;

Δύο δημόσιες συζητήσεις – εκδηλώσεις που πραγματοποίησε η Πρόταση Προοπτικής τον Ιούλιο του 2015 και τον Φλεβάρη του 2016, με μεγάλη επιτυχία...

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ: ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΣΚΟΠΙΑ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ;

- Τι προβλέπει το νέο νομοσχέδιο, Πόσο πλητάνει οι σημερινοί συνταξιούχοι και εργαζόμενοι;
- Ποιος φταίει για την κατάσταση των ταμείων, Μερικοί να γυρίζουν πίσω τα κλέμνα;
- Αφού τους νέους εργαζόμενους, Αφού τους ανέργους;
- Πώς η λύση για το ασφαλιστικό, βελτιώσαμε όλα να έχουμε: περίβλεψη, ασφαλή και σύνταξη;
- Μπορούμε να έχουμε κοινωνική ασφάλιση την επαλή των μηχανών, της Τρόικας και του κρέατος;
- Πώς συνδέεται το ασφαλιστικό με τους μισθούς, την ανεργία, τις συμβάσεις, την ελαστική εργασία;
- Μπορούμε να κηρύσουμε και να ανατρέψουμε το νέο, Πιάς;

Αυτά και άλλα πολλά ερωτήματα και απαντήσεις στην ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση

Πέμπτη 18/2, στις 4.30 μ.μ. ΟΤΟΕ, Σίνα και Βοσarıωνος 9

με ομιλήτες:

Ανάτνης Κουραόκλης
Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής

Μιχάλης Μιλτασκάκης
Συνδικαλιστής δημοσίου, Μέλος Δ.Ε. Διδακτικού Ομοσπονδίας Ελλάδας

θα παρέμβει και μέλος της ΑΤΤΑΚ στην ανεργία και την επισφάλεια

Πρόταση Προοπτικής
Ανεξάρτητα Αριστερά Κίνημα Εργαζόμενων Εθνικής

Πρόταση Προοπτικής
Ανεξάρτητα Αριστερά Κίνημα Εργαζόμενων Εθνικής

Ανοικτή εκδήλωση – συζήτηση

Ελληνικό τραπεζικό σύστημα και Ευρωζώνη
Ρήξη με την ΕΕ και πέρασμα των τραπεζών υπό δημόσια ιδιοκτησία ή απαγγελισμός από την ΕΚΤ;

Εικόνες: τράπεζα, ευρώ, κέρδιμο, πλανήτης, SME, γραμμή, κέρδιμο

- Γιατί, λέγονται οι τράπεζες, Έχρησι με επίθεση; Άλλωστε στην κλειστή κεφαλαίου;
- Πώς κατέχεται το μισό από την ανακατανομή των τραπεζών;
- ΕΛΑ, ΕΣΜ, ΕΡΣΡ, ΕΚΤ, Πώς επηρεάζουν το ελληνικό τραπεζικό σύστημα;
- Μισθολογική τρέλας ή θυσία τραπεζική ανάπτυξη;
- Τι σημαίνει η κερδοσκοπία των τραπεζών για τις καταθέσεις και τον έλεγχο της οικονομίας;
- Μπορεί να υπάρξει κοινωνικός έλεγχος στις τράπεζες προς όφελος της ηθικής πληρωφίας και πια;
- Τι κίνητρα υπάρχουν για τους τραπεζοϋπάλληλους;

Ομιλήτες

Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος
Μαρία Μπιτικάκη, συν/χος τραπεζοϋπάλληλος

Τρίτη 14/7 • 18:00
ΟΤΟΕ, Σίνα και Βοσarıωνος 9

Tellers ή Trellers?

Νέο συστημάκι ενσωματώθηκε το τελευταίο διάστημα στα γκισέ των ταμείων της Εθνικής Τράπεζας. Κι ενώ φαίνεται στους περισσότερους σαν να άλλαξε μόνο ένα κουμπί, στην πραγματικότητα είναι το νέο σύστημα που μετατρέπει τους tellers σε trellers.

Στην πραγματικότητα, το νέο συστημάκι έρχεται και δένει με το καινούργιο μοντέλο τραπεζοϋπάλληλου που πλασσάρεται από τη διοίκηση ως πελατοκεντρικό και δημιουργεί το νέο μοντέλο ευέλικτου και εργαζόμενου-λάστιχο που ονειρεύεται κάθε τράπεζα.

Ας δούμε ...τι θα δούμε:

- Αποτελεί φυσική συνέπεια του προηγούμενου συστήματος που παρακολουθούσε πότε και αν κάνεις διάλλειμα, για πόση ώρα, πόσος χρόνος μεσολαβεί από συναλλαγή σε συναλλαγή, πόσο χρόνο διαρκεί η συναλλαγή και πάει λέγοντας. Ουσιαστικά, τώρα παρακολουθείται πλέον η κίνηση στα ταμεία σε πραγματικό χρόνο. Άρα, για να καλυφθούν οι ανάγκες στα ταμεία θα μετακινούνται ακόμα και εντός της ημέρας tellers από το ένα κατάστημα στο άλλο, ενώ ήδη με την εθελούσια είχε ενταθεί δραματικά το φαινόμενο συνεχών μετακινήσεων συναδέλφων από κατάστημα σε κατάστημα.

- Νέα τάση είναι το ηλεκτρονικό εισιτήριο όπου θα μπορεί να κόβεται από εφαρμογή κινητού από τον πελάτη σε κατάσταση της επιλογής του. Η νέα τάση δε θα προσθέσει μια ακόμα παραβίαση ωραρίου;

- Το κερασάκι στην τούρτα είναι τα tablets όπου θα καταγράφει ο πελάτης κατά πόσο έμεινε ευχαριστημένος με την εξυπηρέτηση. Ο εμπνευστής πιθανότατα δεν έχει βρεθεί ποτέ σε μέρα συντάξεων στην Εθνική Τράπεζα. Παρόλα αυτά, εμείς αναρωτιόμαστε, από ποιόν αξιολογούμαστε; Από τον πελάτη ή από τους ανωτέρους μας; Για άλλη μια φορά γινόμαστε μάρτυρες της αυξανόμενης εντατικοποίησης και συνεχούς παρακολούθησής μας. Να συμβουλευόμαστε για ακόμη μια φορά τη διοίκηση της Εθνικής ότι αν θέλει να υπάρχει ποιότητα στην τράπεζα αλλά και στις συναλλαγές, να φροντίσει να γίνουν προσλήψεις για να καλυφθούν οι κενές θέσεις στα ταμεία ή οπουδήποτε αλλού και όχι να πετάει λεφτά σε άχρηστες εφαρμογές.

Δ.Κ.

μικρά – μικρά – μικρά – μικρά – μικρά

→ Οι προσλήψεις **υψηλόμισθων** «ειδικών συμβούλων» από την αγορά με προκλητικούς μισθούς και προνόμια συνεχίζονται απρόσκοπτα στην Τράπεζα. Το ίδιο απρόσκοπτα συνεχίζονται οι **τοποθετήσεις** αρκετών από αυτών σε θέσεις εποπτείας, με πράξεις Διοίκησης, όπως πχ πρόσφατα στο Private Banking, καλύπτοντας και οργανικές θέσεις εδώ και καιρό. Η Διοίκηση Φραγκιαδάκη συνεχίζει το ίδιο έργο με τις προηγούμενες. Γάπδες κυκλοφορούν ανάμεσά μας με προνομιακή μεταχείριση, **πεντοχίλιαρα μοιράζονται**, και την ίδια στιγμή ανακοινώνουν ότι εξετάζουν τη μείωση κόστους. Ο κανονισμός εργασίας έχει μετεξελιχθεί σε «**διακανονισμό**» **παροχών σε υψηλόβαθμα στελέχη**, με δεκάδες νέες υποδιευθύνσεις να έχουν δημιουργηθεί, για να φτιάχνονται νέες θέσεις για φυτευτούς και αρεστούς. Άλλωστε, και τα στοιχεία της ΕΤΕ στην ΑΜΚ απέδειξαν ότι είναι **γαλαντόμα στα στελέχη της...**

→ Το Contact Center της Εθνικής στο Μοσχάτο εξακολουθεί να είναι **κάτεργο**. Πάνω από 500 εννοιαζόμενοι υπάλληλοι εργάζονται στο κτήριο στις διάφορες διευθύνσεις και στο τηλεφωνικό κέντρο, με βάρδιες και ωράριο 4-8 ωρών, με συμβάσεις 1-2 μηνών ή και 4μηνών, μέσω Mellon και Icar. Η **ανακύκλωση** των εργαζόμενων είναι απίστευτη. Έρχονται καινούριοι, **απολύονται** πριν κλείσουν χρόνο, μέχρι και μητέρες, εργαζόμενοι αποτελεσματικού κλπ. Η **τρομοκρατία** είναι καθημερινή, κλειδώνουν τα κινητά τηλέφωνα των εργαζόμενων σε ντουλάπια (!), ενώ δεν επιθυμούν πολλές συνδικαλιστικές επισκέψεις. Τον Οκτώβρη δε, στέλεχος στο κτήριο, συνδικαλιστής μάλιστα στη Διοίκηση της ΓΣΕΕ, δεν επέτρεψε την είσοδο εκλεγμένων μελών της Πρότασης Προοπτικής στο ΔΣ του ΣΥΓΕΤΕ, σε χώρους όπου εργάζονται εννοιαζόμενοι, για μοίρασμα ανακοίνωσης. Εντολής της Διοίκησης, ήταν η απάντηση. Τόσο πολύ φοβάται η Διοίκηση την επαφή με τους συναδέλφους;

→ Το **δίκτυο** υποφέρει από την **έλλειψη προσωπικού** και τη **μεγάλη πίεση** στους συναδέλφους. Πολλά προβλήματα υπάρχουν και στις **θέσεις ευθύνης**. Ενώ υπάρχουν **κενές θέσεις εντεταλμένων σε πολλά καταστήματα**, που αναπληρώνονται με **συνεχείς αποσπάσεις**, **δεν γίνονται τοποθετήσεις** γιατί εδώ και 2-3 χρόνια αιωρείται προφορικά δήθεν ότι «θα καταργηθεί η θέση». Υπάρχουν **συναδέλφοι που αναπληρώνουν θέσεις chief teller για πάνω από 1 χρόνο**. Τα προηγούμενα χρόνια, **δόθηκαν κλιμάκια ευθύνης χωρίς θέση, τακτική που σταμάτησε**. Τα **κριτήρια με τα οποία καλύπτονται οι κενές θέσεις ευθύνης δεν είναι καθορισμένα**, το **δελτίο αξιολόγησης μάλλον δεν παίζει ρόλο**, και υπάρχουν **τεράστιες αδικίες σε δεκάδες συναδέλφους**. **Επιτέλους, θα φτιαχτεί ένας κανονισμός με διαφανή κριτήρια;**

Τελευταίος Σταθμός

...Έρχομαστε απ' την Άραπιά, την Αίγυπτο την Παλαιστίνη τη Συρία
 τὸ κρατίδιο
 τῆς Κομμαγηνῆς πού 'σβησε σὰν τὸ μικρὸ λυχνάρι
 πολλές φορές γυρίζει στὸ μυαλό μας,
 καὶ πολιτείες μεγάλες πού ἔζησαν χιλιάδες χρόνια
 κι ἔπειτα ἀπόμειναν τόπος βοσκῆς γιὰ τὶς γκαμουζές
 χωράφια γιὰ ζαχαροκάλαμα καὶ καλαμπόκια.
 Ἐρχομαστε ἀπ' τὴν ἄμμο τῆς ἔρημος ἀπ' τὶς Θάλασσες τοῦ Πρωτέα,
 ψυχῆς μαραγκιασμένες ἀπὸ δημόσιες ἀμαρτίες,
 καθένας κι ἓνα ἀξίωμα σὰν τὸ πουλι μὲς στὸ κλουβί του.
 Τὸ βροχερὸ φθινόπωρο σ' αὐτὴ τὴ γούβα
 κακοφορμίζει τὴν πληγὴ τοῦ καθενὸς μας
 ἢ αὐτὸ πού θὰ 'λεγες ἄλλιως, νέμεση μοίρα
 ἢ μοναχὰ κακὲς συνθήκες, δόλο καὶ ἀπάτη,
 ἢ ἀκόμη ἰδιοτέλεια νὰ καρπωθεῖς τὸ αἷμα τῶν ἄλλων.
 Εὐκόλα τρίβεται ὁ ἄνθρωπος μὲς στοὺς πολέμους-
 ὁ ἄνθρωπος εἶναι μαλακός, ἓνα δεμάτι χόρτο-
 χεῖλια καὶ δάχτυλα πού λαχταροῦν ἓνα ἄσπρο στήθος
 μάτια πού μισοκλείουν στὸ λαμπύρισμα τῆς μέρας
 καὶ πόδια πού θὰ τρέχανε, κι ἄς εἶναι τόσο κουρασμένα,
 στὸ παραμικρὸ σφύριγμα τοῦ κέρδους.
 Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μαλακός καὶ διψασμένος σὰν τὸ χόρτο,
 ἄπληστος σὰν τὸ χόρτο, ρίζες τὰ νεῦρα του κι ἀπλώνουν-
 σὰν ἔρθει ὁ Θέρος
 προτιμᾷ νὰ σφυρίζουν τὰ δρεπάνια στ' ἄλλο χωράφι-
 σὰν ἔρθει ὁ Θέρος
 ἄλλοι φωνάζουνε γιὰ νὰ ξορκίσουν τὸ δαιμονικὸ
 ἄλλοι μπερδεύονται μὲς στ' ἀγαθὰ τους, ἄλλοι ρητορεύουν.
 Ἄλλὰ τὰ ζόρκια τ' ἀγαθὰ τὶς ρητορεῖες,
 σὰν εἶναι οἱ ζωντανὸι μακριά, τί θὰ τὰ κάνεις;
 Μήπως ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄλλο πράγμα;
 Μὴν εἶναι αὐτὸ πού μεταδίνει τὴ ζωὴ;
 Καιρὸς τοῦ σπείρειν, καιρὸς τοῦ θερίζειν.
 Πάλι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, θὰ μοῦ πεῖς, φίλε.
 Ὅμως τὴ σκέψη τοῦ πρόσφυγα τὴ σκέψη τοῦ αἰχμάλωτου
 τὴ σκέψη
 τοῦ ἀνθρώπου σὰν κατάντησε κι αὐτὸς πραιμάτεια
 δοκίμασε νὰ τὴν ἀλλάξεις, δὲν μπορεῖς.
 Ἴσως καὶ νὰ 'θελε νὰ μείνει βασιλιάς ἀνθρωποφάγων
 ξοδεύοντας δυνάμεις πού κανεὶς δὲν ἀγοράζει,
 νὰ σεργιαῖ μέσα σὲ κάμπους ἀγαπάνθων
 ν' ἀκούει τὰ τουμπελέκια κάτω ἀπ' τὸ δέντρο τοῦ μπαμποῦ,
 καθὼς χορεύουν οἱ αὐλικὸι μὲ τερατώδεις προσωπίδες.
 Ὅμως ὁ τόπος πού τὸν πελεκοῦν καὶ πού τοῦ καῖνε σὰν
 τὸ πεῦκο, καὶ τὸν βλέπεις
 εἴτε στὸ σκοτεινὸ βαγόνι, χωρὶς νερό, σπασμένα τζάμια,
 νύχτες καὶ νύχτες
 εἴτε στὸ πυρωμένο πλοῖο πού θὰ βουλιάξει καθὼς τὸ δεί-
 χνουν οἱ στατιστικὲς,
 ἐτοῦτα ρίζωσαν μὲς στὸ μυαλό καὶ δὲν ἀλλάζουν
 ἐτοῦτα φύτεψαν εἰκόνας ἴδιες μὲ τὰ δέντρα ἐκεῖνα
 πού ρίχνουν τὰ κλωνάρια τους μὲς στὰ παρθένα δάση
 κι αὐτὰ καρφώνονται στὸ χῶμα καὶ ξαναφυτρώνουν-
 ρίχνουν κλωνάρια καὶ ξαναφυτρώνουν δρασκελόντας
 λεῦγες καὶ λεῦγες-
 ἓνα παρθένο δάσος σκοτωμένων φίλων τὸ μυαλό μας.
 Κι ἄ σου μιλῶ μὲ παραμύθια καὶ παραβολὲς
 εἶναι γιὰ τὴν ἀκούς γλυκότερα, κι ἢ φρίκη
 δὲν κουβεντιάζεται γιὰ τὴν εἶναι ζωντανὴ
 γιὰ τὴν εἶναι ἀμίλητη καὶ προχωράει-
 στάζει τὴ μέρα, στάζει στὸν ὕπνο
 μνησιπύμων πόνους.
 Cava dei Tirreni, 5 Ὀκτωβρίου '44

Απόσπασμα από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη